

Arrest

nr. 65 195 van 28 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. GUEDENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 21 juni 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 1 maart 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 2 maart 2011 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn van Tsjetsjeense origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw buurman die zichzelf opblies. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Uw buurman, I.(...) K.(...), bleek zichzelf te hebben opgeblazen op 27 oktober 2009 terwijl de autoriteiten hem trachtten te arresteren. Diezelfde avond werd u gearresteerd en ondervraagd over I.(...). Ook uw neef D.(...) Z.(...) en een andere buurman, C.(...) O.(...), werden toen gearresteerd en ondervraagd. 's Morgens werd u vrijgelaten. Uw vader diende daarop klacht in bij het Parket wegens uw illegale arrestatie. Op 3 november 2009 moest u zich aanbieden bij het Parket, u kreeg hiervoor een convocatiebrief. U ging hierop in. Op het Parket werd u gedwongen om valse verklaringen af te leggen en om de klacht in te trekken, onder bedreigingen. Diezelfde avond werd u opgepakt en vastgehouden gedurende een week. U moest een blanco document ondertekenen en u werd mishandeld. Na een week werd u vrijgekocht. U diende medische verzorging te krijgen. Sindsdien leefde u ondergedoken. Uw vader regelde ondertussen uw vertrek.

Op 19 juni 2010 vertrok u per auto van Grozny naar Rostov. Van daar reisde u verder per auto naar België waar u op 21 juni 2010 aankwam. Op dezelfde dag vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Sinds uw verblijf in België heeft u geen contact meer met uw vrouw en kinderen. U laat uitschijnen dat jullie gescheiden zijn om hen geen problemen te bezorgen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaringen blijkt dat u problemen kreeg nadat uw buurman I.(...) K.(...) zichzelf had opgeblazen in oktober 2009. U verklaarde dat **ook uw neef D.(...) Z.(...) en uw buurman C.(...) O.(...)** hierdoor problemen kregen. Zo werden jullie alle drie opgepakt en ondervraagd over I.(...). Hiertoe legde u een kopie voor van het paspoort van uw neef Z.(...), alsook een kopie van het paspoort van zijn vader en een kopie van het paspoort van uw vader, om aan te tonen dat uw beider vaders broers zijn (CGVS, p. 3). Daarbij verklaarde u dat er mogelijk een link bestaat tussen uw huidige problemen en de problemen van uw neef uit 2007, toen hij gearresteerd werd en een mensenrechtenorganisatie samen met Canadese journalisten hem met veel moeite vrij kregen (CGVS, p. 4, 6). Echter, er dient te worden opgemerkt dat u geen enkel detail weet te vertellen over het lot van uw neef D.(...) Z.(...), die samen met u werd gearresteerd en ondervraagd inzake I.(...) K.(...). Zo verklaarde u niet te weten waar uw neef nu is. U verklaarde dat hij gevlucht is, doch u weet niet naar waar. Ook verklaarde u niet te weten wanneer hij gevlucht is (CGVS, p. 4). Ook over het lot van uw buur, die op hetzelfde moment gearresteerd werd, weet u niets te vertellen (CGVS, p. 4). Nochtans blijkt u, sinds uw verblijf in België, contact te onderhouden met familie in Tsjetsjenië (CGVS, p. 2). Het feit dat u zich totaal niet informeert over het lot van uw neef en uw buur, die gelijkaardige problemen ondervonden als u, doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook betreffende de **huidige situatie betreffende uw eigen persoon** kon u maar weinig details vertellen. Zo verklaarde u niet te weten of er ondertussen een zaak is aangespannen tegen u (CGVS, p. 10). U verklaarde nochtans dat u, voor uw vrijlating, een blanco document moest ondertekenen waarmee u alludeerde op eender welk misdrijf dat aldus aan u zou kunnen worden toegeschreven (CGVS, p. 8). Het feit dat u geen ernstige poging onderneemt om hierover informatie te bekomen, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Betreffende uw asielrelaas legde u weinig overtuigende documenten voor. Vooreerst legde u **geen enkel document voor betreffende de klacht** die uw vader zou hebben ingediend tegen de (illegale) arrestatie van u. Hiervoor kan u geen afdoende uitleg geven. Zo verklaarde u niet te weten

waarom u hiervan geen document kan voorleggen. U verklaarde dat dit document misschien werd weggenomen, u weet niet wat er met dit document gebeurde (CGVS, p. 5). Nochtans is deze klacht, volgens uw verklaringen, de oorzaak van de voortdurende problemen. Zo verklaarde u dat u werd uitgenodigd op het Parket waar u werd aangeraden om de klacht in te trekken, waarna u de volgende nacht werd meegenomen (CGVS, p. 6). Deze **uitnodiging van het Parket** legde u dan weer wel voor. Het is echter opmerkelijk dat u verklaarde dat u deze uitnodiging niet persoonlijk ontving op uw adres, maar via uw tante die die dag toevallig op bezoek was (CGVS, p. 6). Hierbij dient te worden vastgesteld dat er op de convocatie zelf niet is ingevuld wie de convocatie in ontvangst nam (document 5). Deze vaststelling zet twijfels betreffende de authenticiteit van dit document en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Overtuigende documenten kunnen een overtuigend asielrelaas ondersteunen. Doch, dit is hier duidelijk niet het geval.

Opmerkelijk is uw verklaring dat u, terwijl u naar eigen zeggen verborgen leefde tussen november 2009 en juni 2010 (CGVS, p. 9), toch een **nieuw intern paspoort** kon bekomen in maart 2010 (document 1). U verklaarde dat uw vader het paspoort regelde en niet u zelf (CGVS, p. 9). Het is niet erg logisch dat u (via uw vader) een paspoort kon bekomen terwijl u naar eigen zeggen ondergedoken leefde. Dit zet verder vraagtekens bij de oprechtheid van uw verklaringen.

Tenslotte zijn uw verklaringen betreffende uw **reisroute en reisdocumenten** niet overtuigend. Zo verklaarde u van Grozny (Tsjetsjenië) via Rostov (Russische Federatie) in een auto over land te hebben gereisd naar België. Betreffende het stuk van de reis tussen Rostov en België verklaarde u dat u geen ander document bij zich had dan uw intern paspoort. U verklaarde dat er onderweg geen grenscontroles waren, dat u misschien indirecte wegen nam (CGVS, p. 10). Er dient te worden opgemerkt dat deze verklaringen niet aannemelijk zijn. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier blijkt immers dat er aan de buitengrenzen van de Europese Unie en zeker het Schengen gebied zeer strenge grenscontroles worden uitgevoerd. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zonder grenscontrole zou hebben gereisd. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dit doet bovendien vermoeden dat u tracht om zaken bewust verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties (paspoort met eventueel visa en exacte reisroute en reisdata).

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien de **combinatie van al deze elementen** kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiäre bescherming.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag (intern paspoort, rijbewijs, duplicaat geboorteakte, medisch attest, dagvaarding Parket, kopies van drie visitekaartjes, kopies van 5 paspoorten van familieleden, kopie van geboorteakte neef, kopie geboorteakte moeder, kopie van duplicaat van uw huwelijksakte, kopie van vier geboorteaktes van uw kinderen, uittreksels van het internet) kunnen het bovenstaande niet wijzigen. De dagvaarding van het Parket werd hierboven reeds besproken. Het medisch attest stelt dat u verwondingen had opgelopen, doch verschaft geen details over hoe u deze verwondingen had opgelopen. De internetartikels stellen dat ene I.(...) zich heeft opgeblazen en dat Z.(...) in 2007 werd opgepakt, doch verschaft geen enkele duidelijkheid betreffende de daarop volgende problemen ten aanzien van u. De andere documenten houden geen enkel verband met de door u aangehaalde problemen en kunnen bijgevolg de vastgestelde ongeloofwaardigheden niet verklaren of weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de rechtspleging.

2.1. Verzoeker vordert blijkens de titel van zijn verzoekschrift de annulatie van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van diezelfde wet bedoelde beslissingen betreft.

Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een aantal argumenten aan ter staving van zijn "*belang*" bij het instellen van een beroep tot annulatie. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opmerkt dat de loutere Tsjetsjeense origine en de loutere herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaat voor de erkenning als vluchteling, oppert verzoeker dat hij nooit heeft gezegd dat hij louter omwille van zijn origine vluchteling verklaard zou moeten worden. Verzoeker wijst erop dat hij persoonlijk slachtoffer is geweest van mensonterende en willekeurige behandelingen zoals onwettige arrestaties, bedreigingen, mishandelingen, kortom manifeste schendingen van de mensenrechten. Deze problemen zijn ontstaan toen zijn buurman zich opblies waardoor de autoriteiten de burens oppakten en ondervroegen. Verzoeker heeft gereageerd tegen zijn aanhouding en dit werd duidelijk niet in dank afgenomen. Tijdens zijn verblijf in België heeft verzoeker heel wat informatie opgezocht waaruit blijkt dat hij niet de enige persoon is die in Tsjetsjenië slachtoffer is van manifeste mensenrechtenschendingen en hij verwijst hierbij naar een rapport van Human Rights Watch van 2011 waarin melding wordt gemaakt van het politiegeweld dat verzoeker zelf aan den lijve mocht ondervinden. Volgens verzoeker heeft hij concrete informatie verstrekt over zijn wedervaren met de politie. Hij herhaalt telkens dat hij heeft gepoogd de bescherming in te roepen, maar dat hij sindsdien enkel bedreigd en mishandeld werd waardoor de vlucht en het verbreken van de contacten met zijn familie de enige oplossing leek om erger te voorkomen. Hij beweert in aanmerking te komen voor de erkenning als vluchteling omdat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag).

Met betrekking tot de twijfel van de commissaris-generaal over zijn geloofwaardigheid omdat hij niets kon vertellen over het lot van de andere personen die werden gearresteerd, verwijst verzoeker naar zijn verklaringen dat zijn neef reeds in 2007 was gearresteerd en met veel moeite vrijgekomen was en zijn vermoeden dat zijn problemen door het gedrag van zijn neef veroorzaakt werden waardoor het logisch is dat het contact met die neef verbroken werd of minstens zeer beperkt werd gehouden. Verzoeker stelt dat het loutere feit dat hij niet informeert naar het lot van zijn neef en zijn buurman omdat hij zich enkel focust op zijn eigen problemen en probeert geen contact te zoeken met personen van wie hij vermoedt dat ze aan de basis liggen van zijn problemen, geen grondslag kan vormen om te twifelen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Tegen de overweging dat verzoeker onwetend was of er tegen hem een zaak was aangespannen, brengt hij in dat hij, nadat hij gedwongen werd een blanco document te ondertekenen, werd vrijgekocht, ondergedoken leefde en zo snel mogelijk probeerde het land te verlaten. De enige manier om aan de aanklacht te ontsnappen bestond erin zich niet meer publiek te vertonen waardoor verzoeker geen behoefte had om bij de autoriteiten te gaan aankloppen om na te gaan of men tegen hem een zaak had aangespannen.

Over het gebrek aan overtuigende documenten vermeldt verzoeker dat hij onder meer de convocatie van het Parket heeft neergelegd tot staving van zijn asielrelaas waarbij de commissaris-generaal twijfels heeft omtrent de authenticiteit ervan. Omdat zijn aanhouding een illegale arrestatie betrof, bestaan er uiteraard geen geschriften in verband met de bedreigingen van het lokale Parket na de neerlegging van de klacht van verzoeker tegen zijn illegale arrestatie. Het loutere feit dat op de convocatie niet werd ingevuld wie deze in ontvangst nam is volgens verzoeker niet van die aard om elke geloofwaardigheid aan de convocatie te ontnemen.

Aangaande de stelling van het Commissariaat-generaal dat het verdacht is dat hij een nieuw intern paspoort kon bekomen via zijn vader, terwijl hij ondergedoken leefde, beweert verzoeker dat opnieuw "*enkele bankbiljetten*" van eigenaar dienden te wisselen om dit in orde te krijgen. De vader van

verzoeker, die geen problemen kende met de autoriteiten, kon aldus een intern paspoort verkrijgen. Dit doet geen afbreuk aan het asielrelaas van verzoeker.

Betreffende de ongeloofwaardigheid van zijn reisroute stelt verzoeker dat hij wellicht niet is tegengehouden omdat hij in het bezit was van zijn Russisch intern paspoort en dat hij enkele alternatieve routes had genomen om de landsgrenzen over te steken. Verzoeker stelt dat het, in tegenstelling tot de bewering van de commissaris-generaal, niet mogelijk is alle buitengrenzen streng te bewaken. Om die reden poneert verzoeker dat het plausibel is dat hij geen grenscontroles is tegengekomen.

Wat de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet betreft, merkt verzoeker op dat hij de relevantie van het argument van de commissaris-generaal op grond van de beschikbare informatie niet begrijpt. Uit verzoekers persoonlijke relaas en uit de internationale rapporten blijkt dat verzoeker een ernstig risico loopt op het lijden van ernstige schade doordat er nog steeds sprake is van grootschalige mensenrechtenschendingen, zoals verzoeker zelf heeft mogen meemaken. Verzoeker meent dat hij op basis van zijn relaas in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet omdat hij duidelijk geen bescherming van de autoriteiten kon inroepen tegen deze willekeurige vorm van geweld. Hij wijst erop dat zelfs de commissaris-generaal in zijn beslissing het bestaan van problemen van mensenrechtenschendingen op het Tsjetsjeense grondgebied erkent. De gevechtshandelingen mogen dan wel afgenomen zijn, zo stelt verzoeker, dit wil nog niet zeggen dat er voldoende waarborgen zijn voor een veilige terugkeer van verzoeker. Omdat de Tsjetsjeense staat niet bij machte is zijn burgers te beschermen tegen deze flagrante mensenrechtenschendingen, meent hij dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt dat hij zijn asielrelaas heeft gestaafd met heel wat documentatie en dat er geen tegenstrijdigheden kunnen worden vastgesteld in zijn verklaringen ten overstaan van de Dienst vreemdelingenzaken en de commissaris-generaal. De twijfels van de commissaris-generaal zijn volgens verzoeker gebaseerd op elementen die niet relevant zijn en geen afbreuk doen aan de vrees van verzoeker om slachtoffer te worden van willekeurig geweld of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst waar duidelijk gebleken is dat hij niet kan genieten van de bescherming van de staat.

3.2. Aangezien verzoeker in zijn middel inhoudelijke kritiek uit op de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3.3. De bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is vooreerst gestoeld op de vaststelling dat door de complexe situatie in Tsjetsjenië de loutere Tsjetsjeense origine of de herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaat voor de erkenning als vluchteling en noopt tot een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker geen enkel detail weet te vertellen over zijn neef of zijn buurman, die samen met hem gearresteerd werden. Verzoeker blijkt zich totaal niet geïnformeerd te hebben over zijn neef en zijn buurman, noch over zijn persoonlijke situatie, wat volgens de commissaris-generaal doet twifelen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De documenten die door verzoeker werden voorgelegd, worden door de commissaris-generaal weinig geloofwaardig geacht. Verzoeker legde geen enkel document voor betreffende de klacht die zijn vader zou hebben ingediend tegen verzoekers illegale arrestatie, maar legde wel een uitnodiging van het Parket voor, waarbij de commissaris-generaal vaststelde dat er bepaalde gegevens ontbreken. In de bestreden beslissing wordt het weinig logisch bevonden dat verzoeker via zijn vader een nieuw intern paspoort bekam terwijl hij verklaarde ondergedoken te leven. Tenslotte wordt in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers verklaringen betreffende zijn reisroute en reisdocumenten niet overtuigend zijn en niet in overeenstemming met de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing op grond van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, gesteld dat de actuele situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

3.4. Verzoeker herhaalt zijn asielrelaas en beweert wel degelijk in aanmerking te komen voor de erkenning als vluchteling. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft. Ook een verwijzing naar algemene rapporten, zoals deze van Human Rights Watch die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige

schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Zijn blote betoog dat hij slachtoffer werd van mensenrechtenschendingen en het internet-artikel over de zelfmoordaanslag dat hij bij zijn verzoekschrift voegt, volstaat niet om aan te tonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals hij beweert. Zoals hieronder verder uiteengezet werd immers vastgesteld dat zijn relaas ongeloofwaardig is.

3.5. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht. Hoewel verzoeker tijdens zijn gehoor aangaf via derden in contact te komen met zijn moeder (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 2), bleek hij niet bij machte weer te geven waar zijn neef en zijn buurman nu verblijven (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 4). Verzoeker beweert dat het logisch is dat hij geen contact meer zoekt met de personen die aan de basis zouden liggen van zijn problemen. De Raad wijst erop dat niet van hem wordt verwacht dat hij rechtstreeks met hen contact zou opnemen, maar dat hij zich toch minimaal zou informeren over de toestand van de andere gearresteerden. Tot op heden blijkt verzoeker niet bij machte duidelijkheid te verschaffen over hun situatie. Ook de vaststelling dat verzoeker niet weet of er, nadat hij een blanco formulier had moeten ondertekenen, een zaak tegen hem werd gestart (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 10), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoekers betoog dat hij niet de behoefte voelde om bij de autoriteiten te gaan aankloppen om na te gaan of men tegen hem een zaak had aangespannen, ontslaat hem niet van de op hem rustende medewerkingsplicht.

3.6. Met betrekking tot de neergelegde convocatie (stuk 14, Documenten, dagvaarding Parket), merkt de Raad vooreerst op dat documenten slechts bewijswaarde hebben voor zover zij ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen. Zo beweert verzoeker dat de oproeping een gevolg is van de klacht die zijn vader had neergelegd tegen zijn illegale arrestatie (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 5-6). Hoewel men zou verwachten dat verzoeker hierna dus als 'slachtoffer' zou worden opgeroepen, blijkt uit de convocatie dat hij in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen. Verzoeker kan hier geen plausibele uitleg voor geven aangezien hij niet verder komt dan de bewering dat dit routine is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 7). Hij toont echter niet met objectieve gegevens aan dat deze werkwijze van de autoriteiten gebruikelijk zou zijn. Uit het document zelf kan bovendien niet worden afgeleid waarvan verzoeker juist verdacht wordt. Daarenboven blijkt dat het onderste luik van het document, met betrekking tot de wijze van bezorging, niet is ingevuld. Verzoeker verklaarde dat de verantwoordelijke van de politie of het Parket niet controleerde aan wie hij het stuk afleverde en een tante, die toevallig op bezoek was, deze oproeping in ontvangst nam (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 6), wat weinig geloofwaardig is. Uit het geheel van deze elementen kan wel degelijk worden besloten dat aan de neergelegde oproeping geen enkele bewijswaarde kan worden toegedicht.

3.7. Verzoeker tracht verder een verklaring aan te reiken voor de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker, in een periode dat hij ondergedoken leefde, toch aan een nieuw intern paspoort is geraakt. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker aangaf dat zijn vader, voor zover hij wist, geen problemen ervoer toen hij dit nieuwe paspoort voor hem verkreeg (stuk 3, gehoorverslag CGVS 01/02/2011, p. 10). Hierbij maakte verzoeker geen melding van de eventuele betaling van smeergeld. Verzoeker geeft geen reden op waarom hij niet eerder kon meedelen dat er smeergeld betaald werd, waardoor zijn *a posteriori*-verklaring dat er "*enkele bankbiljetten*" van eigenaar dienden te wisselen, ongeloofwaardig overkomt en geenszins bij machte is het opmerkelijke karakter van deze gang van zaken uit te wissen. Hoewel verzoeker dit laat uitschijnen, zijn de verklaringen over zijn paspoort niet de aanleiding om tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten. De vaststellingen in dit verband zetten wel zijn algemene geloofwaardigheid op de helling.

3.8. Onduidelijkheid omtrent de reisroute houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en die als bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 15, Landeninformatie, Toegang Schengenzone), blijkt dat er aan de buitengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles worden uitgevoerd. Verzoeker houdt desondanks vol dat hij geen grenscontrole is tegengekomen. Hij beweert dat hij alternatieve routes heeft genomen en dat het niet mogelijk is alle buitengrenzen streng te bewaken. Het komt echter aan de asielzoeker toe te verhelderen welke alternatieve routes hij zou hebben gebruikt en hoe hij – eventueel op slinkse wijze – de controles zou hebben omzeild.

3.9. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing niet gebaseerd is op de vaststelling dat voldoende bescherming wordt geboden, zoals bedoeld in artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet, zodat verzoekers herhaalde beweringen over het gebrek aan bescherming vanwege de autoriteiten *in casu* niet dienstig zijn.

3.10. De Raad wenst tenslotte te benadrukken dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

3.11. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming wijst de Raad erop dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk heeft kunnen maken. Dienvolgens kan hij zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Zoals reeds gesteld, volstaat een verwijzing naar de rapporten die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt niet om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Verzoeker maakt met zijn betoog, waarin hij beweert slachtoffer te kunnen worden van willekeurig geweld, niet aannemelijk dat de beoordeling van de commissaris-generaal van de actuele situatie in Tsjetsjenië niet correct is. Deze beoordeling is gestoeld op de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat er op heden geen sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

3.12. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

F. TAMBORIJN